

berne og Landcommunerne, skulle finde deres Afgjøvelse i en af de særlige Love. Det forekommer mig altsaa, at man ikke kan hente noget Argument derfra, idet det forekommer mig nødvendigt, at disse Bestemmelser om, hvorledes Stridsspørgsmaal imellem Land og Kjøbstadcommuner skulle løses, maae findes enten i en Landcommunallov eller i en Kjøbstadcommunallov. Det er heller ikke fuldkommen rigtigt, forekommer det mig, naar det ærede Medlem anførte, at der kun paa eet Sted i denne Landcommunallov fandtes Bestemmelser, der angaae saavel Kjøbstadcommuner som Landcommuner. Jeg troer, at det ærede Medlem blandt Andet ogsaa i § 1 vil finde en Bestemmelse, som interesserer Kjøbstadcommunerne, nemlig hvor der er Tale om, at et Landdistrict, der hidtil har været knyttet til en Kjøbstad, ikke uden Kjøbstadens Billie kan filles fra denne; jeg troer, det er en Bestemmelse, der i høi Grad maa interessere vedkommende Kjøbstadcommune. Jeg skulde altsaa mene, at en Bestemmelse som denne, eller i alt Fald en Bestemmelse, som sigter til at ordne Fællesstabs Forhold imellem Kjøbstad og Land og eventuelt til at kunne løse det, enten maa vedtages i denne Lov eller i Kjøbstadcommunalloven. Der er allerede af flere ærede Medlemmer gjort opmærksom paa, at denne, som den er kaldet, draconiske Regel, der skulde gjøres gjældende ligeoverfor Kjøbstæderne, har aldeles den samme Character ligeoverfor to Landcommuner, som ligeoverfor en Landcommune og en Kjøbstadcommune. Dersom man altsaa ikke anseer det ubilligt, at Strid om Opøsning af Fællesstab mellem to selvstændige Amtscommuner skal kunne afgjøres ved Indemignisministeriets Beslutning imod den ene Parts Protest, saa kan jeg virkelig ikke see, at det vil være utilstedeligt at bruge den samme Afgjøvelsesmaade, hvor Striden er imellem en Kjøbstad og en Amtscommune; det forekommer mig, at Forholdet er det samme. Jeg skal villig erkjende, at det langt oftere er Tilfældet, at Kjøbstadcommunerne leve i Fæl-

lesstab med Amtsraadsstæbe eller Dele deraf, end at to Amtsraadsstæbe leve i Fællesstab med hinanden; men dette fra Hyppigheden af Forholdet hentede Argument forekommer mig i alt Fald ikke at kunne have nogen afgjørende Vægt, navnlig naar man seer hen til, at den samme eller en lignende Maade at overhugge Knuden paa er fastsat, hvor Striden finder Sted imellem to Sognecommuner, og det dog er erkjendt, at Fællesstab mellem to Sognecommuner ligefrem hører til Dagens Orden, er noget saa Almindeligt, at det snarere kunde siges at være en Undtagelse, naar en Sognecommune ikke har noget Fællesstab med sin Nabocommune. Det er altsaa det hyppigste Tilfælde af alle, og for dette har man ved Afstemningen igaar ikke fundet nogen Betænkelse ved at bestemme, at et saadant Forhold kunde løses imod den ene Parts Billie. Det ærede Medlem for Kjøbenhavn (Vehmann), der nys havde Ordet, priste Hensigtsmæssigheden af Fællesstab mellem Kjøbstad og Landdistricter med Hensyn til visse Indretninger, som Sygehuse o. desl. Det forekommer mig, at det samme ærede Medlem i Overensstemmelse med den ærede 2den Landstingsmand for Kjøbenhavn (Krieger) udtalte, at saadanne fælles Foretagender i alt Fald i de allerfleste Tilfælde kun kunne gaae igang ved fælles fri Overenskomst mellem begge Parter. Det forekommer nu mig, at, naar man gaaer ud fra Hensigtsmæssigheden af saadant Fællesstab, naar man gaaer ud fra, at saadant Fællesstab hidtil har været stiftet ved fri Overenskomst, saa er Frygten for, at dette Fællesstab nu skal blive overhugget imod den ene Parts Billie, overdreven. Dersom det virkelig er saa hensigtsmæssigt, at Fællesstab bestaaer, og dersom det virkelig hidtil har været stiftet ved fri Overenskomst, saa forekommer det mig, at man deraf maa kunne drage den Slutning, at der meget sjældent vil forekomme Tilfælde, hvor den ene Part vil unddrage sig Fællesstabet, og i saa Tilfælde vil der ganske vist være overveiende vægtige